

М. Ю. ЛЕРМОНТОВ

Ю Р Ё

ИВАН ЁМПУПЕ САМРАК
СЫХЛАВСА ТАТА САТУР
КАЛАШНИК ХУСА СИНЧЕН
ХУНА ЮРА

ЧАССР ГОСУДАРСТВО ИЗДАТЕЛЬСТВИ
ШУПАШКАР

1940

ЛЕРМОНТОВПА ИВАНОВ

Константин Васильевич Иванов 13 ҫулхи ача чухне Чөмпөрти Чаваш шкулне вёренме кёне. Унаң ёмёре, кашт-кашт тухса ҫўренисене шута илмесен, пётёмпех ҫаванта иртнө. Чөмпөр хули пётём этемлөх историйёнче, вырас халәхён литературинче ёлөкренех пысак выран йышанса пына. Унта Карамзин, Гончаров, Григорович, Дмитриев, Языков тата ытти писательсем ҫуралса ўснө. Чөмпөр хулинчех пётём тёнчери этемлөхён, пролетари революцин гениллө ҫулпусө Владимир Ильич Ленин ўссе ҫитённө.

Ҫапла ёнтө, Иванов культураллә та ватә, паллә хулара пурәннә, Ленин ача чухне утнә Мускав урамө ятлә урам тәрәх ҫўренө, аслә писательсем пурәннә ҫуртсен умёнчен пуҫтайса иртнө.

Сөве шывө хөрринче 80 ҫул хушши ёнтө чавашсен малтанхи шкулө, хальхи педагогика училищи ларать. Унан шавлә йывәҫсем айёнче ҫамрәк гимназист Владимир Ильич

Ульянов - Ленин та суренё, чаваш ачине Охотников Никифора верентсе, гимназшён ситёнү аттестачё пама пулашна. Ленин тивлечёпе 1887 султа Охотников Хусан университетне кене, анчах йывар пуранафра туянна туберкулез чирё ана веренсе тухас умён сёре кертне.

Иванов веренне вахатра Чёмпер шуленче хирёсусем пулкалана. 1905 сулхи революци хумёсем веренекенсене сунатлантарна. Константин Иванова 1906 сулхи мартан 7-мешенче шулан перремеш курсенчен хаваласа каларна. Кун хыссан вал пер сул хушши хайен таван яленче пуанна.

Чёмперти Чаваш шулен директорё Константин Иванован вайла талантне витерех пелсе тана, унан шыв пек юакан чёлхин пуянлахёпе усё курасшан пулна, ана 1907 сулхи керкунне хай патне калла чентерсе илне.

— Усалла сын пул, Константин! „Библия“ кенекине кусарас пулать,—тенё ана Яковлев.

Константин Иванов, чаваш поэзийен шанкар-шанкар юхамне чуненчен юратакан шанкарча чеппи, кавак пелет санё укекен таса салкус патне туртанна. Сак салкус уншан вырас халахен чапла поэчё Михаил Юрьевич Лермонтов пулса тана. Вал унан „Иван ёмпупе самрак сыхлавса тата сатур Калашник хуса синчен хуня юра“ ятла поэминё кусарна. Вал кусару есё сине пысак тимлех-

пе пәхнә, халәха лайәх әнланмалла тәвасшән пулнә. Вәл хайән куҗарниче чи малтан хут пәлмен җынна, шул хуралҗине, юмахсемпе юрәсен, әстине Микки Иванне, унтан Яковлева вуласа панә. Яковлев Иванов куҗарнинчен теләннә, аслә ырас поәчә чәваш чөлхинче ыраслинчен пәртте начар янәраман. Каярахпа Иванов Лермонтовән „Чул ту“, „Парус“, „Пурәнәҗ курки“, „Хумсемпе җынсем“, „Пирәшти“, „Ту тәррисем“ тата „Тәрмери җын“ сәввисене куҗарнә.

Пәр чөлхерен тепәр чөлхене куҗарасси вәл почта ямшәкә пек пәр ялтан теприне куҗса җүрени пек җәмәл еҗ мар. Куҗаракан сәмахсемпе пулевсене пәлтәр-пәлтәр савәр-каласа хума пултараймасть, вәл произведенин формине, ашчикне пәсмәсәр тата таткаламәсәр еҗлемелле, пәр илемлә тепренчәкне те сүхатмәсәр куҗармалла. Җапла вара произведени пәр ырантан тепәр ыранә куҗарса лартнә җурт пек пәтәм илемәпе вулакансен умәнче җәкленмелле.

Иванов умәнче тәрәклә пусса утма маларах хывнә сукмаксем пулман. Ылттанән та ахан җиҗсе тәрәкан халәх сәмахләхә—фольклор: ваттисем еҗкәсенче юрланә, утсем җинче туй каччисем чән пушәсем силлесе такмакланә, җәмәртсем витәр куранакан акәш пек шура тумлә хәрсем вәйәсенче юрланә—юрәсем... Җак юрәсем, такмаксем тата халә-

хән ытарайми чёлхи литература чёлхине тумалли сиреп никес пулса таня. Анчах та сакя пуянляхпа уся курас тесен, аяа витер пелни тата суйласа илни кирле, меншен тесен, кашни яла тепер ялпа танлаштарсан та, эфир каласура уйрамляхсем пуррине сисетпер. Литература чёлхи пурте анланмалла пулни кирле. Константин Иванов халахан каласакан чёлхинчен чи лайах тепренчекесене пухса кристалла таса литература чёлхине пусласа яна. Эфир Лермонтов произведенийесене кушарнисенче Иванов пусласа яна хаюлла утамсен сассине илтетпер.

Лермонтован саввисенче самахсем санчарти ункасем пек хыта сыханса тарассе. Сак сыханура тахта вesse каяс пек тавалла турталанакан таран шухашсем килсе перлешне. Лермонтов хайен саввисенче те ун синчен час часах пелтерет, самахран, „Эп Байрон мар, эп ураххи“ ятла саввинче вал хайен камалне океанпа танлаштарать. Хайен камалепе шухашесене куш павня асамла тимер карта ашенчи пекех, унан сарине никам та уса керес сук пекех шутлать вал. Анчах пер емер иртсен, хай пекех ир шухашлама пусланя самрак Константин Иванов таланче унан тимер картине усня, унан шухашесене аста кушарса, чаваш халахне каласа паня.

„Иван емпупе самрак сыхлавса тата сатур Калашник хуса синчен хуня юра“ — Лермонтов

пултарулахенче чи хаватла произведенисен-
чен пѣри пулса тарать тата вѣл халѣх юррисем
майла ҫырна пысак асталӑхепе телентерет.
Виссарион Белинский, ырӑссен асла кри-
тикѣ, ун ҫинчен ҫапла ҫырна: „Лермонтовӑн
поэмине эсир епле кӑна тивкерсе пӑхсан та,
пѣр ытлашши е ҫитеймен сӑмах, йѣр, сӑва
та сӑнлӑх тупаймӑр; пѣр начар ырӑн та ҫук,
пурте унта кирлѣ, тулли, вӑйла!.. Лермон-
товӑн поэми—сулмакля япала, пиҫсе ҫитне-
скер, вӑл мѣн чухлѣ илемлѣ, ҫавӑн чухлех
халахан“.

Лермонтов ку поэмӑна ҫырна чухне
пѣтѣм хайѣн хал-хавалне ҫекленѣ, халӑх
юррисене пѣлнипе питех те лайӑх усӑ курнӑ.
Ҫырна вӑхӑчѣ те Лермонтовшӑн питех те
хаяр пулна. Патша тӱре-шарисем, 1837 ҫулта
асла Пушкина вѣлервине хиреҫ пѣтѣм чу-
ненчен питлесе сӑва ҫырна хыҫҫӑн, Лермон-
това Кавказа ссылкӑна янӑ. Литература теп-
чевҫисем кӑтартнӑ тарӑх, ҫак поэмӑна Лер-
монтов Пушкина асанса ҫырна. Хаяр патша
Иван аскӑн Кирибей сыхлавҫине вѣлернѣшѣн
тӱре кӑмӑлла та вѣри чѣреллѣ Калашник
хуҫан пуҫне пѣр сӑлтавсӑрах кастарать. Ка-
лашник, хайѣн хисепѣпе чысне сыхласа, чышкӑ
варҫинче вараланчӑк чѣреллѣ Кирибее вѣлер-
ни айӑпсӑр еҫ пулна. Лермонтов, хайѣн ҫӑн-ҫӑн
шухӑшне пытарас тесе, тахҫан ѣлек пулса
иртнѣ еҫсемпе ҫыхӑнтарса кӑтартнӑ. Чӑнах

та Кирибей Дантес пек, Иван ёмпу I-мёш
Николай патша пек, Калашник—Пушкин пек
килсе тухаҗҗе. Җак шухаш тёрёс иккенни
юлашки пайёнге питех те сисёнет. Иван
ёмпу Калашнике унён пуҗне касас умён җап-
ла калать:

„—Эппин юрё, ача, сана җаканшён,
Саттур, паттёр хуҗа ывёлё,
Чёререн җапла каланашён
Талэх ачусемпе җамрак арёмна
Хыснаран партарап тивёслё укҗа“.

Пёрремёш Николай патша вилекен Пуш-
кина: „Эпё санён арёмупа ачусене хыснаран
пулэшён“,—тенё. Икё патша сёмахёсем пёр
пек пулни литература тёрпчевҗисем катартни
тёрёс иккенне пёлтерет.

Константин Иванов җак поэмана куҗарна
чухне җаваш юррисемпе, туй такмакёпе
лайэх усё курни сисёнет. Содержанине
кёртнё хашпёр улаштарусем җинчен каласа
хаварас килет, мёншён тесен вёсене Иванов
ансартран мар, юриех тунё.

„И разделют по себе влы татаровья
Коня доброго, саблю острую,
И седельце браное черкасское“.

Кирибейён җак сёмахёсене Иванов җап-
ла куҗарна:

„Курайман ташмансем уйӳрса илӳс
Ырӳ утӳмпала ҫивчӳ хӳҫӳме,
Ырӳ утӳм ҫинчен йӳнерне хывӳс“.

Иванов пур вырӳнта та „православный“,
„христианский“ тенӳ эпителисене кӳларса
пӳрахать, поӳмӳн вӳҫӳнче:

Всему народу христианскому
Слава!

тенине те улӳштарать:

Мухтав мӳн пур халӳха!
Мухтав!

„Христианский“ тата „православный“ эпи-
титсене кӳларса вӳркӳтти ахальтен пулнӳ
япала мар. Иванов яланах халӳх енче тӳнӳ,
увӳн шухӳшине сума сунӳ. „Христос тенӳ
ячӳпе“ ҫаратакан нӳхреп куҫлӳ пупсене халӳх
чӳринчен курайман, хӳйӳн юмахӳсенче те,
юррисенче те вӳсене кулӳш кустӳрми ҫумне
ҫыхса кустарнӳ. Тӳн ҫыннисене курайманни
Ивановӳн юнӳнчех пынӳ.

Иванов Лермонтова куҫарнӳ чухне тӳрлӳ-
рен халӳх юррисемпе усӳ курнӳ. Паллах,
вӳл тоника системи ҫинчен шухӳшлама пул-
тарайман, анчах шыравӳсенче сӳвӳ музыки
май кайса тоника виҫи патне сисмесӳрех
пынӳ. Ку енчен „Парус“ сӳвва куҫарни
интереслӳ.

„Пёччен парус шуррән куранать
Кавак тинёс тётри ашёнче...
Мён инсе, ют сёрте въл шырать?
Мён хаварнă въл хай килёнче?
Чўхенецсё хумсем, сил улать,
Шатър-шатър юпа аванать...
Анчах парус телей шырамасть,
Телейрен те тарса въл каймасть“

Çак илсе катартнă йёркесенче пуёенчен
пуёласа вёсне ситичченех малтанхи икё сы-
пак сине лусам ўкмест, виёсемёш—пусамла.
Тап-таса анапест виши! Иванов Лермонтован
никама та паханман печченсё геройлахне
сума сунă. „Парус“ савара та пермаях таёта
кайма туртанакан тавалла этем камале си-
сенет, анчах въл телей шырамасть, ана въл
тупас та сук. Въл пёччен, унн пуранасра
нихсан та канасё сук. Çаван пекех, пёчченсё
юлна камала „Чул ту“ савă катартса парать:

„Чул ту айккинче
Ылтнн пёлёт сёр каснă,
Ирех ирхине
Вёссе выляса кайнă.
Анчах чул синче
Нўрлё йёрё паларать.
Чуя ту пёр пёччен
Хуллиен йёрет, хурланать“.

Иванов Лермонтова кусарнă кана мар, въл
хай те ун майла шухашпа сырма шутлана.

Ун җинчен унан пултарулахән малтанхи
санавәсем каласа параҗҗә. Вал 1907 җулхи
кёркунне „Шуйттан чури“ ятла трагеди
җырма тытәннә.

„Пёлёт саншән тимёр пулѐ,
Тёнче саншән тамак пулѐ,
Санән кёллү тётём пулѐ“.

Җак трагеди умёнчи сыпак-эпиграф, пурәнәҗ шәпинчен ништа та уйәрәлса каяс җук тени, Лермонтовән геройәсен тарәхуллә пурәнәҗне аса илтерет. Трагедин кәске калавә җапла: пиччәшәсемпе тата шәлнәсемпе пурәннә икә таван, мул пухас әмәтпе, арәмәсемпе амәшән куҗҗуләсене пәхмасәр, вәрҗа тухса каяҗҗә, вилнисән тумәсене хываҗҗә, аманнисән кәсәисене хыпалаҗҗә. Аманнә җынсем йәнәшакав вәрҗә хыҗәнче вәсен хутаҗәсенче ылтән янәрәт. Асли тата нумайрах пуяҗ тесе шуйттанпа паллашәт, укҗашән чунне сутәт, шуйттан хәтәртнипе хайән шәлнәне вәлерсе, унан укҗине илет, канәҗа пәлмәсәр мухтанәт:

„Текех канәҗсәр җынсем
Вәрҗәсенче җүреччәр!
Мана тата мән җитмен?
Манән акә пурте пур.
Ылтән, кәмәл—манән вәл!
Ялти пуян—әпә вәл!“

Укҗа пулсан—мул та пур.
Унган ураҗ мён кирлэ?”

Саванна шуйттан кёввине итлесе этем
асран кайса ташлать.

Элэ кунта трагедия перремеш пайне сеш
илтём. Сакантан та Лермонтов шухашён
укерчекё паларса тарать. Лермонтован „Де-
мон“ поэмари Тамара сунатла эсреле юратна
пирки чунне парать пулсан, Иванов геройё
укҗашан чунне сутса ярать. Укҗа кёвви Ива-
нован „Нарспи“ поэмара та лайах сисенет

„Укҗапала эрехех
Сынна асран каларать“.

Укҗа тэнчинче телейне тупайман Силпи
херё Нарспи юлашкинчен Кантар варенче
саканса вилет. Иванов „Шуйттан чури“ тра-
гедияне сырса пётермен. Пелётелле вёсёкен
романтизм сывлашёпе вал варах сывлан,
пуранася витёр пахакан реализм юхамё ана
часах туртса илне. Иванов вара „Нарспи“
поэмана сырна.

Эпир „Нарспи“ поэмара та Лермонтованни
пек вырансем кураптар. „Варманта“ пайне
Мицери ача та пишмелё сёрле утнине катар-
такан телёпе танлаштарса пахар.

„Я убежал. О, я как брат
Обняться с бурей был бы рад.“

Глазами тучи я следил,
Рукою молнию ловил*.

„Епле Сетнер мёскён-ске
Урнă вӑрман ашёнче,
Епле сирёп йывӑссем
Юрлаççе пуç тӑрринче.
Вӑрман хёсёк сӗлӗпе
Аш суннине пусарса,
Вӑрман шавне хуплас пек
Сетнер пырать юрласа“.

Эпир кӑна вуланӑ хыççӑн икӗ* (поэт та
санталякри тата пуранӑçри тӑвӑла юратнине
куратпӑр. Вёсем хайсен шухӑшёсене канӑç-
сӑр вырӑнсене кӑртесшён, унта хайсен йывӑр
пуранӑçне манасшӑн. Лермонтов кун пирки
„Парус“ сӑввинче сӑпла калать:

Канӑçсӑр! Çил-тӑвӑл шавёнче
Канлӑх пур пек, тӑвӑл вӑл ыйтагь.

Иванов, хайён произведенийёсене сьрнӑ
пекех, Лермонтов произведенийёсене юратса
куçарнӑ, аслӑ вырӑс поэчён вӑйне пӑрре те
чакармасӑр чӑвашла пама тӑрашнӑ. Вӑл хайён
ёмётне тивӑçлипех пуранӑçа кӑртнӑ. Акӑ
Мускав сьнчен калакан йӑркесенех илсен
те, хӑватлӑ илемлӑх янӑрать:

„Ылтӑн тӑрлӑ аслӑ Мускав сьне,
Кремль шура чуллӑ хумисем сьне,
Аякри вӑрмансен, сӗл тусен енчен,

Ҙурт-йёрсен тәррипе выляса, кулса,
Хуп-хура пелёте салатса ярса,
Хёп-хёрлех сурәм-пуҗ хёрелсе килет,
Хёп-хёрлех сурәм-пуҗ суталса килет,
Кёрле пек юр сине хёлхемсем ярать:
Сарә хёр куҗкёски витёр пәхнә пек,
Кән-кәвак пелёте вәл пәхса кулать.
Мёншёнех, сурәм-пуҗ, хёрелсе килтён,
Мёншёнех саванса выляса ятән?*

Лермонтовпа Иванов иккёшө икө өмөрте
пураннә пулсан та, вёсен пуранәҗ шапи пёр
пекех йывәр, пёр пекех хён-хурла пулнә.
Вёсем иккёшө те сәмрәклах сьрма пуҗланә,
хәйсен таланчөсене сарса ситереймесерех
сөре көнө. Лермонтов Пёрремөш Николай
патша саманинчи тискер те төксөм кунсене
асанса сәпла сьрнә:

„И скушно и грустно! и некому руку подать
В минуту душевной невзгоды...
Желанья... что пользы напрасно и вечно желать?
А годы проходят—все лучшие годы“.

Иванов та хәйөн чәтма сук теләйсөр шә-
пине асанса сәпла сьрять:

„Асап килсен, хён килсен,
Шухәшласа ларатәп:
Сәмрәк вәхәт, ыр вәхәт,
Аста әсө сухалтән?
Сәмрәк кунсем, ыр кунсем

Иртсе кайрѣс тѣлѣк пек.
Асап, хѣн-хур халѣ пур—
Килчѣс хура пѣлѣт пек“.

Икѣ поэт хайсен пуранӑҫе ҫинчен пѣр пек хурланса юрлаҫҫѣ.

Вѣсем, икѣ тусла халахан икѣ поэчѣ, пѣр-пѣринпе пѣр ѳмер урла ала парса туслашна. Вѣсем, пѣр пекех гениалла ҫамраксем, ҫырма ир пуҫлана, патша самани вѣсене иккѣшне те ҫамраклах нур ҫѣре кертнѣ, анчах вѣсен сасси халѣ те ҫѣр ҫинче янарать.

Лермонтовпа Иванов пирѣншѣн халѣ те чѣрѣ, вѣсем пире тѣленмелле социализмла культура тавас ѳҫре пулашаҫҫѣ. Асла вырас халахѣн писателѣсем ытти халахсен литературине ѳсме ҫунат парса пыраҫҫѣ. Ивановпа пѣр вӑхӑтра пуранна чапла тутар поэчѣ Абдулла Тукай (1886—1913) Пушкинпа Лермонтова хевел, хайне вѣсенчен ҫута илнѣ уйӑх выранне шуглана. Иванов та, вырас халахѣн мухтавлӑ ывалѣнчен—Лермонтовран хѣлхем илсе, патша саманивчи сивѣ те хура, сирѣлми каҫсенче ҫаваш халахѣшѣн уйӑх пекех ҫутатна.

1840 ҫулта патша йѣркине чунтан курайман, пуҫ таймасӑр хаяр кѣрешекен чапла критик Виссарион Белинский: „Ҫутта тухна государствӑлла 1940 ҫулхи Раҫҫее курма пултаракан ывалсен ывалѣсене тата вѣсен

ывалёсене вёчехсе таратпяр", — тене. Эпир—
Белинский кётне 1940 султа пуранакан те-
лейлэ этемсем. Çак сул июнен 2-мешёнге
Константин Васильевич Иванов суралнăран-
на 50 сул тулчэ. 1941 султа Лермонтов
вилнённе 100 сул тулать.

Пётём Совет Союзёнци халăхсем çак исто-
риллэ вахăтсене хăйсен пуранăçёнци палла
числасем тесе хисепре тытса тăраççё.

Ухсай Яккăвё.

Ю Р Ä

(Иван ёмпўне самрәк сыхлавса тата са-
тур Калашник хуҫа ҫинчен хунә юрә).

Эй, аслә патша, эй, Иван ёмпў!
Сан ҫинчен эфир юрә хутәмәр,
Ху юратнә чуру, сыхлавсу ҫинчен
Тата паттар хуҫа Калашник ҫинчен;
Ёлөкхи шайпа юрә хутәмәр,
Көслепе вылятса юрра ятәмәр,
Пёр вуларәмәр, такмаklarәмәр.
Ана ыра халах итлесе тачё,
ҫине аслә улпут Раматан Матви
Куркипех тыттарчё пире йўсё пыл,
Унән шура питлө сарә арәмө
Көмөл тиркө ҫинче ҫөклесе пычө
Пурҫанпа төрленө ҫенө алшалли.
Виҫө кун, виҫө каҫ хана пултәмәр,
Сақ юрра итлесе таранаймарөҫ сав.

Республиканская

библиотека

Џўлти ылттан хёвел җутатса пәхмасть,
Ун җине шур пелёт саванса пәхмасть:
Җав сётел хушшинче ылттан җелёклё
Иван ёмпұ ларать, хай хаяр патша.
Хыҗёнче тараҗҗё керекёҗисем,
Улпутсем, кёнеҗсем патшана хирёҗ,
Икё айәккинче сыхлавҗийёсем;
Хай чунне йәпатса ёҗке-җикё тавать
Тура ырләхёпе җак Иван ёмпұ.

* * *

Камәллә пәхса патша хай хушать
Ылттанлә куркине туллирен тулли
Хаклә йышши тутлә эрехсем яма,
Сыхлавҗисене ёҗтерсе тухма.
Вара пурте ана мухтаса ёҗрёҗ.

* * *

Пёри җёҗ җаванта сыхлавҗисенчен,
Пёр паттар йёкёт, пёр сатур каччә,
Майәхне йёпетмест, эрехне ёҗмест;
Тёксём куҗёсене җёре чикнё вәл,
Анлә кәкәр җине пуҗне уснә вәл,—
Кәкәрё айёнче җирёп шухәш пур.

Пёрэнет ёмпёвён хура куҫ-харши,
Пәхать каччә сине сивчә куҫёпе,
Пёлётсем тәрринчи хурчәка пекех,
Тытас та сиес пек сәнаса пәхать,
Ҙеклемере куҫне йёкёт—сар каччә.
Ак ёмпұ урайне туйипе ҫапать,
Юман урайне ҫур шите яхән
Тимёр вёҫлө туя шәтарса кечә,
Хускалмаре татах йёкёт—сар каччә.
Ак ёмпұ хыт сәмах пуҫласа ячә;
Варанать вара тин йёкёт—сар каччә.

* * *

„Әй, пәх-ха кунталла, Кирибей чурам,
Кирлө мар шухәшсем пуҫанта ҫук-и?
Е патша мухтавне әмсанатән-и?
Е еҫре ҫүреме йәләхтарчә-и?
Хепёртеҫсә ҫалтәрсем уйах тухнә чух,
Ҙутара выляма лайахрах тесе;
Пёлётсем айнелле пытанан ҫалтәр
Ҙавантах ҫөр сине сирпәнсе анать...
Аван мар-ҫке сана, Кирибей чура,
Патша саванна чух йёрәнсе тәма;—
Скуратсенән йәхә санән йәху-ҫке,
Малюта ҫемьинче әсә үсрән-ҫке!..“

Ак хаяр җиләллә патшана җапла
Пиләкрен пуҗсапса Кирибей калать:

* * *

— Эй, асла патшамәр, әй, Иван җөпү!
Юрәхсәр чурана ан җилен, патшам:
Ман вәри чәреме эрех сивәтмә,
Ман тәттәм шухәшәм сәйпа чарәнмә!
Җилле күтәм сана, патша ирәкә:
Касма хуш пуҗама, вәлерттер мана;
Хулпуҗси җийәнче усәнать пуҗам,
Нүрлә җәр патнелле туртәнать пуҗам.

* * *

Чуринчен ыйтрә вара Иван җөпү:
„Мәншәнех йәкәтән җавтер хуйхә пур?
Җәтәлсе пәтрә-шим тәрәллә сакман?
Хутланса пәтрә-шим сәсар җәләкә?
Саланса пәтрә-шим касмакри укҗи?
Е хәрттернә хәҗә катәлса пәтнә-и?
Е начар таканран уксах-и лаши?
Е Мускав асла шывә җинче апа
Кәрешсе үкерни хуҗа ывалә?“

Патшана хирѣс Кирибей җапла
Хай кәтра пуҗне силлесе калать:

* * *

— Вал тухатнә ала җуралман хальччен,
Улпутсен, хуҗасен йәхәнче те җук;
Урхамах пек утәм ташласа җурет;
Кәленче пек җутә ялтәрать хәҗем;
Әскә-җикәсенче, әсә ыраңан,
Ыттинчен каях мар тумланатпәр-ха.

* * *

— Паттәр утәм җине утланса ларса
Мускав шыве җине чуптарса кайсан,
Хам пурҗан пиҗиххи пиләке җыхса,
Хуп-хура сәсар җеләке әлә
Пуҗ тәрне таханса чалашрах лартсан,
Хәмапа җаптарнә хапхасен умне
Яр тухаҗҗе җенә җынсем, сар хәрсем,
Ман җине пәхаҗҗе калаҗса кулса;
Пәри җеҗ калаҗмасть, маң җине пәхмасть,
Чапар шаль-тутәрпа витәнсе тәрать...

* * *

— Пирән ыра җәрте, сарлака җәрте,
Шырасах тупас җук ун пек хитрине:

Ярһанса утатъ шура акӑш пек,
Куҫеҫе пӑхатъ кӑвакарчӑн пек,
Самахне калать шӑпчӑк юрри пек.
Унан хӑхем чӑри хӑп-хӑрлех-ӑкҫе,
Ирсерен хӑрелсе хӑвел тухнӑ пек;
ҫӑҫеҫем сап-сарах, ылтӑн пек ҫутӑ,
Хӑрлӑ ҫиптунипе ҫипленӑ ҫивӑт
Хулпуҫҫи урлӑ явӑнса ыртатъ,
Шур ӑтлӑ кӑкарне ҫуптуса ыртатъ.
Вал пуян хуҫа ҫемьинче ӑснӑ,—
Вал Мӑтри хӑрӑ, Алюна ятлӑ.

* * *

— Ах, ӑна курсанах ӑнӑратъ ӑн-пуҫ:
ҫакӑ паттӑр алӑн ҫухалатъ вӑйӑ,
ҫакӑ ҫивчӑ куҫам хуралса каятъ;
Иывӑр-ҫке, кичем-ҫке, эй, аслӑ патшам,
ҫакӑ ҫут тӑнчере пӑр-пӑччен ҫынна.
Йӑлӑхтарчӑҫ мана урхамах-утсем,
Йӑлӑхтарчӑ ылтӑн-кӑмӑллӑ тумтир,
Ылтӑн-кӑмӑл укҫа кирлӑ мар мана:
Кампала укҫама уйӑрап эпӑ?
Камсене кӑтартас ҫак сатурлӑха?
Камсене кӑтартса мухтанас тумпа?..
Атӑлӑн ҫеҫен хирӑсене яр мана,

Хирсенче пураһнам, ирәкре тәрам,
Ҙак сатур пуҘама вәрҘара хурам,
Ташманпа ҘапаҘса вәрҘара пәтем;
Курайман тәшмансем уйәрса иләҘ,
Ыра утәмпала Ҙивчә хәҘәме,
Ыра утәм Ҙинчен йәнерне хывәҘ...
Мәскән куҘамсене Ҙахансем чавәҘ,
Шаммам-шаккама Ҙумәр-шыв Ҙавә,
Пытарман кәлтуман хурләхла ўтәм
ВиҘ-тават еннелле саланса кайә!..“

* * *

Вара ашшән пәхса каларә патша:
„Әй, ан хуйхәр, чурам! әпә сан еҘн
Әпә сан хуйхуна пуләшәп пәртак.
АхаҘ куҘ Ҙәррәме сана хам парам,
Тата ылттан мәя хатәрле хәна.
Малтан кай, чеерех евәче пуҘҘап,
Унтан хаклә йышши парнесем яран
Хавән савна жерү Алюну патне:
Кәмәлне килейсен, туйне вайла ту,
Кәмәлне килмесен, пире ан хурла“.

* * *

— Әй, аслә патша, әй, Иван емпү!
Улталарә сана усал чурәву,

Каламарё сана тёрёсне-чәнне,
Каламарё сана сарә хёр çинчен,
Качча кайнә-ске çав хуҗа херё,
Тура җырнә тәрәх, чиркү йёркипе
Пёр җамрәк хуҗапа арла-арамла...

* * *

Ай, ачисем, юрлар-ха, кёслёрсене майласа!
Ай, ачисем, еҗёр-ха, еҗёрсене астуса!
Камәлне күрёр-ха ыра улпутпа
Унән шурә питлө сарә арәмне!

II

Лавкинче сут туса ларать җамрәк хуҗа,
Парамун җтаппанё, пёр сатур качча,
Хушамачёпе Калашник хуҗа;
Тёрлө пурҗан тавар салатса хурать,
Камәллә сәмахпа җынсене күртет,
Ылтәнне, кемёлне хисепе күрет.
Анчах җамрәк хуҗан телей җук паян:
Улпутсем иртеҗсё лавки умёнчен,
Пёри те ун патне лавкине кемест.

* * *

Чиркүре пуҗланать каҗхи кёлөсем;
Хөвел төксём анать Кремль хыҗёнче;
Сём-тёттём пелётсем капланса килчөҗ,
Юрласа хәвалать вёсене тавал;

Сарлака урам та пушанса юлчѐ.
Парамун Ътаппанѐ лавкине хупать,
Лавкине хупать вѐл юман алѐкпа,
Нимѐсле уџапа питѐрсе илет;
Хаяртаѐн хаяр лѐкарти йытта
Сѐнчѐрпа мѐйѐнчен кѐкарса хурать.
Мускав шывѐ урлѐ килне утрѐ вѐл
Ъамрѐк арѐм патне, шухѐша кайса.

* * *

Хайѐн сѐлѐ суртне килсе ситрѐ вѐл,
Аптѐрать, тѐлѐнет Калашник хуџа:
ѐна хирѐс тухмасть џамрѐк арѐмѐ,
Шур сѐтел ситтине сѐтелне витмен,
Сѐнес пек сункалать кѐтесри сурта.
Ватѐ карчѐк-тарџа йыхѐрса калать:
„ѐс кала, кала-ха, ырѐ карчѐкам,
ѐсталла сухалчѐ тѐттѐме кура,
ѐсталла пытанчѐ Алюна манѐн?
Манѐн савнѐ ывѐл ачамсем паян
Кунѐпе выляса, ывѐнса пѐтсе,
Иртенех сѐварма вѐсем вытрѐс-им?“

* * *

— ѐй, ырѐ хуџам, ѐй, Ътаппан хуџам!
Халичѐн пулманне каласа парам:

Каҗхи келле кечер Алюна каре;
Энте пуп та иртрё җамрак арампе,
Җуртине җутреч те апата ларчәс,—
Халә те пулин санан арамү
Җывахри чиркүрен тавранмарё-ха.
Ачусем-пачусем халә те пулин
Җыварма ыртман та, выляса пахман,
Макарса йеречсә, чармалла та мар.

* * *

Сулханланчә-җке җиреп шухашпа
Вара җамрак пуҗә Калашник хуҗан;
Чүречи витёр вал урама пахатъ,
Вал курать: урамри тәнче сём-тёттём;
Шурә юр таканатъ, җүлө керт пулатъ,
Ана җил вестерет, җын йөрне шалатъ.

* * *

Пәлтартан илтәнчә: алак шарт хупреч,
Пәлтартан пёр этем васкаса кёрет;
Җавранса пахрә те—җырлахсам, турә!
Тарать-ун умәнче җамрак арамё,
Шап-шурах санлә хай, җара пуҗанах,
Сарә җивётесем саланса кайна,
Җүҗне те, пуҗне те шурә юр пусна,
Шывланна куҗепе ухлах пек пахатъ,
Анланми самахсем тутипе калатъ.

„Аста, арәм, арәм, сулланса сўрерән?
Мәнле сьн патәнче, камсен киләнче?
Мәншән санән сўсў саланса кайңа,
Мәншән санән тумтир суралса пётнә?
Улпутсен ачисем хушшинче анчах
Ташласа саванса шав сўрерән-тәр!..
Саван пек хәтланма санпала эпә
Арлә-арәмланса мәшәрлантам-и?
Турәшсен умәнче тупа турәм-и?..
Питәрәп лартәп ак тимәр усапа,
Тимәрпе тыттарнә алаксен хысне,
Сака сурт тәнчене курмасса ўлём,
Варланман ятама сәртмессе ўлём...“

* * *

Алюна упәшкин сәмахне илтсен
Чәтресе карә, кәвакарчәнәм,
Авас сурси пек чәтрене ўкрә,
Эрленсе хурланса макәрсә ячә,
Упәшки умәнче йаванса карә:

* * *

„Эй, суртә хәвеләм, эй, ыра сьннәм,
Е вәлер мана, е итле мана!

Каланă сáмаху—сивчѣ сѣсѣ пек;
Сивчѣ сѣсѣ пекех чѣреме касать.
Хáрамастап хаяр вилѣмрен эпѣ,
Хáрамастап сынсен чѣлхинчен эпѣ,
Пѣр хáратап эсѣ сивнесрен анчах.

* * *

„Келѣрен тухрám та килелле утрám
Асла урам тáршшѣпе пѣр-пѣччен паян.
Шурá юр шáтáртатна пек туйáнчѣ;
Саврáнса пáхрám та—пѣр этем чупать.
Ман имшер урамсем хусáлчѣс анчѣс,
Хам пурсáн тутáрпа хупланса тáтам.
Ярса илчѣ-тытрѣ алáма пѣр сын,
Пáшáл-пáшáл хуллен хáй сáмах калать:
— Ан хáра, пикесѣм, ан хáра манран!
Вáрманти таркáн мар, вáрá мар эпѣ,
Эп хаяр ѣмпѣвѣн юратнá тарси,
Юратнá чури, Кирибей ятлá,
Манán чаплá йáхам Малюта йáхѣ...

* * *

„Ах, тата хытáрах хáраса ўкрѣм;
Манán мѣскѣн пусáм саврáнса карѣ.
Чуптáвать вáл мана, áнáма ярать,

Чуптава, чуптава йӓпатса калать:
— Ах, чунӓм, пикеҫем, кала-ха мана,
Сана мӓн кирлӓ, сана мӓн парас?
Ҫутӓ ылтӓн кирлӓ-и, ахах чул кирлӓ-и?
Хаклӓ чул парам-и, е тумтир кирлӓ-и?
Тумлантарӓп сана патша арӓмӓ пек,
Пурте сан ҫине ӓсанса пӓхӓҫ.
Ҫылӓхлӓ чунӓма пӓтме ҫеҫ ан пар:
Юратсам мана, ытала мана,
Пӓрре те пулин чуптусам савса!

* * *

„Вӓл йӓпатрӓ мана, вӓл чуптурӓ мана;
Вут пекех ҫунать чӓремӓм ҫинче,
Халӓ те пулин пӓҫерсе тӓрӓть
Ун усал тутисем чуптунӓ ҫерӓ...
Хапхисем умӓнче кӓршӓ-арӓмсем,
Пӓрнипе кӓтартса, кулса ҫеҫ тӓчӓҫ...“

* * *

„Аллинчен эпӓ туртӓнтӓм-тухрӓм,
Кайӓк пек вӓҫсе килелле чупрӓм;
Тӓрса юлчӓҫ унта, усал аллинче,
Терлӓ явлӓкӓм, эс парне пани,
Варӓм шаль-тутӓрӓм хывӓнса юлчӓ.“

Намәса хәварчә! ятама сәртрә
Айһпсар арамна курайман ташман:
Мәскер каләс енте усал күршәсем?
Кам куәне малашне куранма хаяс?

* * *

„Хәван арамна, тәрәс арамна,
Ташмансен мәшкәлне ан хәвар мана!
Сан сине шанмасан, кам сине шанас?
Урәх камран әпә пулашу ыйтап?
Сакә сүт тәнчере тәләхах юлтап;
Нүрлә тәпра айәнче ман аттем сәрет,
Аттепе юнашар ман аннем ыртатъ,
Манән аслә пиччем, әсә ху пелетән,
Ют сәрте, ют енче сүхалса карә,
Манән кәсән шәлләм ачапча анчах,
Пәр әс-пуç пуçтарман ачапча кәна...

* * *

Әрленсе хурланса вәри куçсұльпе
Макәрчә-йәчә Алјона сәпла.

* * *

Сын яратъ, чәнтерет Калашник хуҗа
Хайән икә кәсән тәванәсене;
Килчәс икә тәван, малтан пуç тайрәс,
Унтан сак сәмаха пуçласа ячәс:

„Каласам пире, эй, асла пичче,
Мёскер пулчә; капла, мёнле ёс пулчә?
Җак тискер кунта, җак сивё каҗ
Мёншён эсё пире чёнтерсе илтён?“

* * *

—Каласа кәтартәп, тәванәмсем, сире—
Тискер ёс пулчә җав манпала паян:
Намәса хәварчә җемьемёр ятне
Ёмпёвён сыхлавси Кирибей усал;
Җавтерех намәса тўсес җук чунәм,
Җак сатур чёремпе тўсес җук ана.
Ак ыран ирхине җапәсу пулө
Мускав шыв җинче ёмпў умёнчех;
Җавән чух тухәп эп сыхлавса хирёс,
Виличчен җапәҗәп, чунам тухиччен;
Вәл мана җёнтерсен, эсир те тухәр,
Тёрёслөх ячөпе чән ёсшён тәрәр.
Эй, савнә тәвансем, пёртте ан харәр!
Эсир җамрәк манран, вәйәр та нумай,
Җамрәк пус җинче җыләх та сахал,
Сире те пулин тен тура җалө-хал!

* * *

Ана хирёс җапла ик тәван кәлать:
„Пелёт айё тәрәх җил аста вёрет,

Ҙумәр пелече те унталлах шавать;
Варҗа хыҗҗан хирте, вилесем җимче
Кавак амарткайак сассипе ченсен,
Ёҗкё-җикё тума, вилесем җиме,
Ун патне чёпписем пуханса вёсет.
Эсё пирён асли, атте вырәнне:
Мён тавас тесен те, хаван ирёкў;
Эпир те таваншан тама пелёпёр!“

* * *

Ай, ачисем, юрлар-ха, кёслёрсене майласа!
Ай, ачисем, ёҗёр-ха, ёҗёрсене астуса!
Камалне кўрер-ха ыра улпутпа
Унан шура питлё сара арамане!

III

Ылтган тарла асла Мускав җине,
Кремль шура чуллә хўмисем җине,
Аякри вармансен, җўл тусен енчен,
Ҙурт-йёрсен таррипе выляса-кулса,
Хуп-хура пелёте салатса ярса,
Хёп-хёрлех җурам-пуҗ хёрелсе килет,
Хёп-хёрлех җурам-пуҗ җуталса килет,
Кёрпе пек юр җине хёлхемсем ярать;
Сара хёр куҗ-кёски витёр пахна пек,

Кан-кавак пелёте въл пәкса кулать.
Мёншёнех, сурәм-пуç, херелсе килтён?
Мёншёнех саванса выляса ятән?

* * *

Пухәнчөç пёр сөре, ак пуçтарәнчөç
Мускаври хулари йёкёт-паттәрсем
Мускав шывё сине, кәрешсе пәхма,
Саванма, уçалма, аслә кун пирки.
Килсе ситрө ёмпў хайён сәрөпе,
Аслә улпутсемпе, сыхлавсисемпе;
Пырсавах пәр сине ылтән ункалла
Сут кемёл санчәрпа савәрма хушрө.
Сирём пилөк халаç вырән савәрчөç
Пёр-пёрерён тухма, кәрешў тума.
Вара хушрө патша, хай Иван ёмпў,
Йахәрма-кашкарма хытә сасәпа:
„Әй, маттур каччисем, кунта тухәр-ха!
Патшәра-аçара кәмәл тәвар-ха!
Сарлака картана тухса тәрәр-ха:
Паттәра тухнине—патша ырләхө,
Ал айне пулнине—турә пуләштәр!“

* * *

Вара тухрө тәчө Кирибей йёкёт,
Патшана пилөкрөн хуллен пуç тайрө,
Паттәр пөвө сінчен керөкне хывать;

Хай сылтәм алипе пилёкне тытса,
Сулахай алипе селёкне лартать,
Көрешме-сапәсма хиреç сын кетет...
Виçе хут йыхәрса хытә кәшкәрчөç—
Пёр паттар йёкөт те вырәнтан сикмест,
Тёрткелеçсә анчах пёр-пёрне хайсем.

* * *

Сарлака картара сыхлавса сўрет,
Харавсах сынсенчен вәл кулса сўрет:
„Кәмәләр туртмасть-им, шухаш пусрө-им?
Çавтерех хәрасан, эппин юрө ёнтө,
Праçник кун пирки, чөррипех ярап,
Патшамәр кәмәлне кўресшөн анчах“.

* * *

Ак сасартәк халәх пәлханса карө—
Парамун Çаппанө картана тухать,
Çав çамрәк хуҗа, пёр сатур качча,
Хушамачөпе Калашник хуҗа.
Тухать те пуçсапать патшана малтан,
Кремле, таса чиркўсене унтан,
Пуçсапать кайран пөтөм халәха.
Вут-кавар пекех ялтәрәтә куҗө,
Сыхлавса сине тинкерсе пәхәтә.

Сыһлавса хиреҫ майланса тарать,
Алсине таханать ҫапәҫма-варҫма,
Вайлә хулпусҫине тўрлетсе илет,
Кап-кәтра сухалне шәлкалать авчах.

* * *

Хуҫаран ҫапла Кирибей ыйтрә:
„Каласа пар-ха эсә, ыра ҫын,
Кам пулать санән аҫупа аннў,
Сан мәнле пулать хушамат-яту?
Кайран кам чунешән кәл-тума пәлем,
Кама ҫентәм тесе мухтанма юрә“.

* * *

Парамун ҫтаппанә тавәрса калать:
„Эп ҫтаппан ятлә, Калашник хуҫа,
Лайәх ҫын аттерен ҫуралтам эпә,
Турә хушнә тәрәх пурәнтәм эпә:
Машкәла хәварман ют ҫын арәмне,
Вар-хурах ҫын пек кәретмен ҫәрле,
ҫутә кун ҫуттинчен пытанман эпә...
Чән каларан эсә төрәсне-чәнне:
Ырантан кая мар, кантәрла теләпе,
Иксәмәртен пәри тупәкра выртә,
Иксәмәртен пәри хай юлташәпе
Әскә-ҫикә туса мухтанса ларә;
Шўт тумә, култарма халь тухман эпә,

Тухрам әпә паян, ташман ачи-пәчи,
Харуша вәрса, юлашки вәрса!“

* * *

Ҙав сәмахсенчен Кирибей мөскөн
Хеллехи юр пек шуралса карә;
Вай вылян куҗә хуралса карә,
Пәтәм үчәпе чәтресе карә,
Чәлхи вәҗәнчи сәмах чарәнчә...

* * *

Пәр чәнмесәр вәсем уйралса тәчәс,—
Паттәрсем җапәҗма пуҗласа ячәс.

* * *

Сулласа сулса Кирибей ячә,
Хуҗана малтан вәл җапса ячә
Пәтәм вәйәпе чәре тәләнчен—
Лешин паттәр кәкри шәтәрт җәҗ турә,
Парамун җтаппанә тайәлса карә;
Киевран илсе килнә пәхәр хәрес
Кәкарә җинче җакәнса тәнә,
Ҙав хәрес авәнса үт әшне путрә;
Айәнчен, сывләм пек, юн юкса тухрә.
Шухәшласа илчә Калашник хуҗа:•

„Тура мён сырнинчен иртес сук ёнтё,
Чунам тухиччен чан ёшён тарам!“
Хай вайне пуштарса хатёрленчё те,
Хайне май килсенех, юлашки вайпа
Курайман ташмана пушранах ячё,
Сулахай тавлавне сёмёрсех хучё.

* * *

Ак самрак сыхлавса йанашса ячё,
Тайалса-тайалса йаванса карё;
Йаванса карё сивё юр сине,
Сивё юр сине самрак йавас пек,
Пуртапа тепенчен касса татална
Сем-теттем варманти самрак йавас пек.
Сав ёсе курсанех, хай Иван ёмпў
Силлипе силенчё, урипе тапрё,
Хура кушхаршисем перенсе тачёс;
Сав сатур хушана тытма хушрё вал,
Паттара хай умне саватса пыма.

* * *

Каларё ёмпў сирёп сасапа:
„Тўп-тўрех терёсне черерен кала,
Ирёк ирёкпе е ансарт пирки,
Халь велертён-и чи паттар сынна,
Кирибей чурама, чи терёс тарса?“

* * *

—Чанне калап сана, эй, Иван ёмпұ:
Велертём ана ирэк ирөкпе,
Мёншённе-мённе калас сук сана;
Пёр турра анчах каласа парап.
Айапа кётём, велерттер мана,
Айапла пуцама касма хуш манне;
Ан хавар ачам-пачама анчах,
Ан хавар самрак арама тата
Икё шаллама ыралахупа...

* * *

„Эппин юрө, ача, сана саканшан,
Сатур паттар сын, хуса ывалё,
Черерен сапла чан каланашан.
Талах ачусемпе самрак арамна
Хыснаран партарап тивесле укса,
Санан икё кесен таванна элө
Сак кунтан малашне патшалах тарых
Куланай-менсерех сут-тума хушاپ.
Эсё ху ёнтё халех кай, ача,
Вилём ыранне, суле ырана,
Ху сатур пусна саванта хума.
Пёр пуртта хушاپ хайраса хума,
Палача хушاپ тумланса тама;
Сана та элө ыралах тунине

Пур Мускав җынни астуса тама,
Чи асла чана җаптарма хушай*.

* * *

Сарлака урама җынсем пуханна;
Хуйхалла чан сасси яврать, вёркет,
Таврана вал усал хыпарсем ярать.
Җўлө выран җинче, асла выран җинче,
Хөп-хөрлө кепеллө, җап-җутә тўмеллө,
Хайраттарна, җивчө, пысак пуртапа,
Хай җара аллине ватәрса шалса,
Саванәсла палач уткалать-җўрет,
Сатур паттара вал кетсе җўрет;
Сатур паттарө, җав җамрак хуҗа,
Чуптуса уйралать таванөсемпе:

* * *

„Ентө, ыра шаллам-тавансем, пөрле
Чуптавапәр та ыталашапәр,
Ёмерлөх курмасса уйралса кайма.
Пуҗҗапәр кайса Алюна патне,
Ытлаши маншан куҗҗуль ан тактәр,
Ачасем ашшө җинчен ан пөлччөр;
Пуҗҗапәр эсир атте кил-җуртне,
Пуҗҗапәр тата пур юлташсене,
Хавәр келтавар тура җуртөнче
Мөскөн чунамшан, җылахла чуншан!“

Калашник хуҗана вѣлѣрчѣс вара
Хаяр вилѣмпе, намас вилѣмпе;
Телейсѣр, мѣскѣн, юнланна пұҗѣ
Кусса анчѣ вара хура җѣр җине.
Мускав шывѣ хѣрне пытарчѣс а́на,
Виҗѣ чул хушшине, җеҗен хир варне:
Купаларѣс унта нұрлѣ җѣр купи,
Лартса хучѣс җине вѣрене хѣрес.
Шавласа вѣрет җавра җил унта
җав мѣскѣн хуҗа тәприйѣ тавра;
Яланах унта ыра җын иртет,—
Вата җын иртет—сахсахса илет,
Йѣкѣт җын иртет—җѣкленсе утатъ,
Сара хѣр иртет—хуйхарса каятъ,
Кѣслеҗсем иртсен—юрри ян яратъ.

* * *

Эй-эх, маттур каччисем,
Эсир, җамрак кѣслеҗсем,
Йантәр-янтәр сассисем!
Ытла хитре пуҗласан, хитререх те пѣтерѣр,
Пур җына та юраса ун кәмәлне җитерѣр:
Мухтав асла улпута!
Мухтав хитре ара́мне!
Мухтав мѣн пур хала́ха! Мухтав!

ТУПМАЛЛИ

Стр.

Лермонтова Иванов	3
Юрă	17
